

Svar på skriftligt spørgsmål SSS 179/2018 rd

Svar på skriftligt spørgsmål om tolkningen av djurs arttypiska beteende

Till riksdagens talman

I det syfte som anges i 27 § i riksdagens arbetsordning har Ni, Ärade talman, till den minister som saken gäller översänt följande skriftliga spørgsmål SS 179/2018 rd undertecknat av riksdagsledamot Heli Järvinen /gr:

Hur motiveras det att det arttypiska beteendet hos olika individer av samma djurart tolkas så olika?

Som svar på detta spørgsmål anför jag följande:

Hållning, skötsel och hantering av olika djurarter regleras av djurskyddslagen (247/1996), djurskyddsförordningen (396/1996) och lagen om transport av djur (1429/2006). Dessutom innehåller rådets förordning (EG) N:o 1099/2009 om skydd av djur vid tidpunkten för avlivning bestämmelser om avlivning av produktionsdjur. Dessutom innehåller statsrådets förordning om skydd av pälsdjur (1084/2011) djurskyddskrav som ställs på hållningen av pälsdjur. Bestämmelsen innehåller detaljerade krav gällande utrustning och anordningar som används i förvaringsutrymmen, skötseln av pälsdjur, hantering och behandling och burarnas storlek och utrustning. Förordningen baserar sig på rådets beslut 78/923/EEG, 92/583/EEG och rådets direktiv 98/58/EG. Genom ovanstående lagstiftning har också minimikraven för djurskydd som gäller hållningen av pälsdjur i syfte att skydda produktionsdjur i Europarådets allmänna konvention (ETS 87) implementerats.

Djurskyddskraven gällande djur som hålls i djurparker och på permanenta djurutställningar ingår på motsvarande sätt i jord- och skogsbruksministeriets förordning 2/EEO/2003 i vars bilaga 3 det ingår krav gällande hunddjur. Förordningen baserar sig på rådets direktiv 1999/22/EG om hållande av vilda djur i djurparker vars huvudsakliga syfte är att skydda vilda djur och naturens mångfald.

Till användningen av djur anknyter etiskt begrundande av hur enskilda djur och djur överhuvudtaget ska bemötas i samhället. I lagstiftningen tas ställning till vilka former av djurhållning som är godtagbara i samhället vid olika tider. Djurhållning och användning medför vanligtvis i någon utsträckning olägenheter för djurets välmående och det är inte alltid möjligt att undvika dessa. Man är vanligtvis t.ex. tvungen att begränsa djurens rörelsefrihet och förökning för att djurhållningen ska vara möjlig. Godtagbarheten av olägenheter som påverkar djurets välmående förutsätter emellertid alltid etiskt begrundande av vilken olägenhet som står i godtagbart förhåll-

Svar på skriftligt spørgsmål SSS 179/2018 rd

lande till nytta av djurhållning och användning. När det gäller produktionsdjur påverkas avvägningen av samhälleliga och ekonomiska faktorer. Även vid hållningen av andra djur beaktas rådande samhälleliga och ekonomiska förhållanden.

I fallet som läggs fram i inledningen till ovanstående fråga är det fråga om två socialt accepterade sätt att hålla djur där de lagenliga kraven som ställs på djurhållningen tydligt avviker från varandra. På samma sätt är syftet med pälsfarmer och djurparker och de ekonomiska ramvillkoren mycket olika vilket på ett betydande sätt påverkar förhållandena för djuren som lever där. I djurparker visas i huvudsak vilda djur i förhållanden som motsvarar deras naturliga miljöer så väl som möjligt. På pälsfarmer hålls djur för produktionen av skinn. Av produktionsekonomiska orsaker är det inte ekonomiskt möjligt för enskilda producenter att producera skinn under förhållanden som överensstämmer med kraven som ställs på djurparker.

I samband med beredningen av reformen av lagen om djurs välmående har man särskilt begrundat samhällets ställning till användningen av djur. I utkastet som har varit på remiss föreslås att hållningen av produktionsdjur begränsas till de produktionsdjurarter som numera hålls i vårt land. I fortsättningen är alltså hållningen av rävar som produktionsdjur fortfarande tillåtet. Djurarter som hålls i djurparker begränsas enligt utkastet inte alls.

Vid beredningen av lagstiftningen om pälsdjur ska det också beaktas att pälsdjursuppfödningen huvudsakligen är koncentrerad till exportmarknaden. Då måste man också bedöma pälsdjursuppfödningens konkurrenskraft på den internationella marknaden. Annars finns det risk för att vi står i en situation där en strängare nationell lagstiftning i praktiken medför en läcka av välstånd när pälsdjursuppfödningen flyttar till länder med lindrigare reglering.

Helsingfors 1.6.2018

Jord- och skogsbruksminister Jari Leppä